

30—60 ezer koronás „karácsonyi segélyt” adott a polgármester a munkanélkülieknek...

Nyilatkozatok, ígéret és a — valóság. — Nagy nyomozás, nagy apparátus és 30 000 korona.

A decemberi közgyűlésen, mint ismeretes, erős viharok keletkeztek a szegedi szakszervezeti bizottságnak a beadványa körül, amelyben a régebbi idő óta munka és kereset nélkül tengődő szegedi munkáscsaládok számára karácsonyi segélyt kért a várostól. A tanács a kérelmet elutasító javaslatot terjesztette a közgyűlés elé, mert a kért karácsonyi segélyt munkanélküli segélynek minősítette és a munkanélküli segélyt erkölcsiennek találta. A közgyűlés többsége nagy viharok és a polgármester felszólalása után elfogadta a tanács javaslatát és himondolta, hogy nem ad karácsonyi segélyt azoknak a szegedi munkásoknak, akik hosszú hónapok óta áhítozójukon kívül munka nélkül nyomorognak.

Általános feltűnést, de némi megnyugvást keltett azonban, hogy a polgármester közvetlenül a közgyűlés után több városi újságot nyilatkozott, hogy a munkanélkülieknek mégis ad a polgármesteri gyorssegélyből karácsonyi segélyt, vagy bekéri a szakszervezeti bizottságtól a segélyre utalt névsorát, vagy esetleg még arra is hajlandó, hogy az erre a célra szánt összeget a szakszervezeti bizottság rendelkezésére bocsássa a ráutaltak közötti szétosztás céljából. A polgármester ezt a nyilatkozatát a közgyűlést követő napon megismételte szinte szó szerint a *Délmagyarország* munkatársa előtt és a nyilatkozat bizonyos várakozásokat is keltett a szegedi munkásság körében.

Amennyire helyes volt ez a nyilatkozat a nyugtalanság lecsillapítása szempontjából, annyira helytelen volt az utóbbi szempontból, mert mint utólag kiderült, hűbavaló várakozásokat keltett a munkásság körében. A polgármester ígérete ugyanis a gyakorlatban szinte jelentéktelen semmiséggé zsugorodott össze.

Mivel a város közönsége joggal kíváncsi arra, hogy a szerelet ünnepén mekkora örömmel ajándékozza meg a város nyomorban selymódó munkásságát a város hatósága, szükségesnek tartottuk, hogy összegyűjtjük a karácsonyi segélyakcióra vonatkozó adatokat.

A polgármester bekérte a szakszervezeti bizottságtól a segélyre utalt munkanélküli munkások névsorát néhány nappal karácsony előtt. Hasonló kimutatást kért a keresztényszocialistáktól is és a hatósági munkaközvetítő hivattal is összeállította azoknak a munkanélkülieknek a névsorát, akik nem alkalmasak a hó-elikarításra.

A szakszervezeti bizottság szándékban nevet tartalmazó listát juttatott el a polgármesterhez. Ebben a névsorban nemcsak szervezett munkások szerepeltek, hanem tulnyomó részben olyanok, akik nem tagjai a szervezetnek, de a segélyre utaltak összeírásakor jelentkeztek a szakszervezeti bizottság titkárándi. A keresztényszocialisták listáján mindössze tizenhárom név szerepelt, a hatósági munkaközvetítő pedig hetvennyolc nevet jelentett be. A polgármester a névsorokat kiadta az előjárósági ügyosztálynak — nyomozás végett. A város nyomozói min denekelőt azt állapították meg, hogy a kimutatásokon szereplő munkások tényleg rászorultak-e a karácsonyi segélyre. A polgármester intenciója szerint csak a munkanélküli részeshet segélyben, aki képtelen a város által teremtet munkálmak kihasználására. Ez a munkálmakom hóikarításból áll.

Ilyen széleskörű előkészületek és a hatalmas apparátus beállítása után mindenki joggal várhatta volna, hogy a valóban rászorult munkanélküliek számottevő karácsonyi segítséget kapnak a várostól. Azonban nem így történt. A város nyomozói a listákon szereplők tulnyomó nagyrészt ugyan jogosultnak találták a segélyre és a polgármester utasítása értelmében az előjárósági ügyosztály a segélyre szorultak között fél—egy métermdzsa tűzfűtőt osztott ki 30—60 ezer korona értékben, vagy pedig 20—60 ezer koronás készpénzsegélyeket. Az igazság kedvéért ide kell írunk azt is, hogy voltak olyanok is, akik két mázsa fát, vagy kétszázezer korona készpénzsegélyt is kaptak, de csak nagyon kivételesen.

Amikor a polgármester emlékeztetés és reményi keltő, valamint megnyugtató nyilatkozatát megtette, azt a kommentárt fűztük hozzá, hogy ilyen

körülmények között teljesen felesleges volt a közgyűlési vita provokálása, mert a polgármester függtlenül a közgyűlés többségének ridegen elutasító határozatától, önként vállalkozott arra, hogy a kérdést a saját hatáskörében oldja.

A Népszövetség megszünteti Bulgária katonai ellenőrzését.

Bulgária minden feltételnek megfelelt. — Az ellenőrző közegek végleg elhagyják az országot.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Szófiából jelentik: Az angol, francia és olasz követek közölték a bulgár kormányval, hogy a nagykövetség tanácsa helytadott Bulgária azon kérésének, hogy a katonai ellenőrzést szüntes-

meg. Most azonban, amikor már előttünk áll a polgármesteri ígéret gyakorlati keresztülvitelének az eredménye, meg kell állapítanunk, hogy a polgármester nyilatkozatát egészen tévesen kommentálták és hogy a közgyűlési vihar provokálása nem volt jelentőség nélküli, mert a polgármester ennek a legnyomoruságosabb esztendőnek a karácsonyán sem támogatta intenzívebben a rászorultakat, mint a kevésbé nyomoruságos esztendők bármelyik közönséges hónapjában.

sék meg, mert Bulgária már megfelelt a békeszerződésben előírt feltételeknek. Az ellenőrző közegek még egy utolsó vizsgálatot fognak tartani és azután végleg elhagyják Bulgariát.

A Tisza Szegednél apad, de még ezután zudul le a Maros, a Körös és a felső Tisza áradása.

679 cm. a szegedi vizállás. — A súlyos talajvíz veszedelem miatt száz számba kerültek családok a szabad ég alá.

A Tisza háta Csongrádtól lefelé kedde teljesen megtisztult a jégtől, a hatalmas, félméteresnél is vastagabb jégtáblák elvonultak és így a zajlás egyelőre nem súlyosbítja az áradás veszedelmét. A folyammérnöki hivatalból nyert értesülésünk szerint azonban Szolnok és Csongrád között még áll a jég, de minden pillanatban várható a megindulás. A Szegedre érkezett jelentések a Tokaj-feleli Tisza-szakasz lassu apadásáról számolnak be, Tokaj alatt azonban még tart az áradás. A Tisza vizállása pontosan nem állapítható meg, mert a vizet sok helyen megduzzasztotta a jégtorlódás és így a vívmóldifferenciák még nem egyenlítődhettek ki. Éjfélkor Szegeden a Tisza elérte a 682 centiméteres magasságot, reggelre azonban 679-re esett vissza, a délutáni órákban pedig a 671 centiméternél állapodott meg. Ez a magasság azonban nem állandó jellegű és nem jelent még kulminációt, mert a Maros áradásának egyrésze, a Körösök és a Tisza felsőszakaszának hatalmas vízjölsége még nem érkezett meg Szegedre.

A folyók áradásával egyidőben felújult a város ősi veszedelme is, a talajvíz. Ez a veszedelem azonban most sokkal nagyobb méretű, mint rendes körülmények között szokott lenni, aminek a legfőbb oka az olvadási megelőző kemény hidegekben rejlik. Az Álföld talaja ugyanis csontkeményen fagyott a szibériai fagyok idején és a hirtelen bekövetkezett olvadás éppen a rajta fekvő vastag hóréteg miatt nem olvadhatott meg. Az elolvadt hó felszabadult víztömege a talaj fölött zudul az Álföld

északi részeitől Szeged felé, mert a megfagyott talajba nem szívároghat le a víz. Ez az oka annak, hogy az idén a talajvíz szokallanul hirtelen és nagymennyiségben jelent meg a város mélyebbfekvésű részeiben, különösen a sokat szenvedett Móra-városban, ahol az alacsony házak százával kerültek a vízbe.

A város mérnöki hivatalában tömegesen jelentkeznek a kétségbeesett emberek, akiknek a lakásában sok helyen térdig érő talajvíz fakadt fel és a várostól kérnek megfelelő segítséget. A város hatósága tehetetlenül veszi tudomásul ezeket a bejelentéseket és a mérnöki hivatal sem tehet többet az elárasztott lakások életveszélyes jellegének konstataálásánál, mert a város hatósága egyellen szükségilakás fölött sem rendelkezik és így a kiöntött családokat sehol sem helyezheti el. A veszedelmet növeli, hogy december van, a fagyos idők minden pillanatban visszatérhetnek és így a kiöntött családok nem nagyon remélhetik, hogy a lakásukban fellakadt talajvíz egyhamar elvonuljon. Pedig a szerencsétlen lakók között tulnyomó az olyan családok száma, amelyekben sok a kiskorú gyermek. Most kénytelenek a szabad ég alatt tanyázni, mert a város hatósága eddig nem tudott megfelelő számú szükségilakásról gondoskodni, pedig Szegeden, ahol a talajvíz-veszedelem minden esztendőben visszatér és mindig ugyanazokat a kellemeilen bajokat okozza, mint most, a veszedelem elhárítása és megelőzése is egyik fontos kötelességé volna a város hatóságnak.

Istvánnapi mulatozás autóval, cigánnyal, korbáccsal és revolverrel.

Bűnvádi feljelentés a tanító ellen, aki nem fizeti ki a cigányokat és a sofföröket.

A névnapot, lakodalmat talán már csak a tanyák világában ülik meg régi szokással. Ilyenkor asztalra kerül az éléskamra bősége, szörnyű pusztítás történik a baromfiudvarban, de a tanyai gazda úgy gondolkozik, hogy ki tudja, mi lesz a jövő esztendőben és legalább hadd emlégezzék meg azt az István-napot, amelyik karácsony másodnapjára esik a kalendáriumban. E kérdésben talán a tanyai gazdának van igaza, de módja is van hozzá, hogy emlékeztetés névnapot üljön, aminek hallatára a szűkviszonyú városi polgár csak a fejét csóválja és korgó gyomrát vigasztalja.

Ilyen nagyarányú névnapot készülődtek Alsótanyán, több István-nevű gazda házábanál. Egyik másik helyre a városból is került ki valamilyen személyiség, hiszen a toronyalja bőven ontja a tanyákra kikivánczolókat.

Egyik nagyobb tanyai potentát házábanál már korán hozzákezdtek a névnaphoz s este felé már úgy határozott a jóhangulatú társaság, hogy vacsora után cigány is kellene, de városi

cigány és olyan, amelyik a modern táncokat is huzza a táncfedelő fiatalok talpa alá. A megbeszélést tett is követte. Akadt két vállalkozó, akik hajlandónak mutatkoztak arra, hogy valami alkalmatossággal bejönnek a városba, cigányt szereznek és autóval néhány óra leforgása alatt már vissza is érkeinek a névnapot ünneplő háza. Egy alsótanyai tanító vállalkozott a cigányok megszerzésére.

A városban meg is alkudtak Rácz Lajos cigányprimás bandájával, majd feldílik egy taxi-autóra. Az autót Katona János sofför vezette, aki mellett Szabados József ült, mint a taxi vállalat megbízottja. A kocsi bent, a jó keretnek örvendő cigányok, a tanító ur és kísérő társa.

— Utirány Alsótanya, a Milló István kocsmája felé — adta ki a tanító az utirányt.

Es elindult a vig társaság. Utközben azonban az egyik kocsmánál lezállottak, ahol nagyban folyt a mulatás. A korcsmai vendégek nagyon megörültek a cigányoknak. A ta-